

543/1967

Dokumentversioner

- [Referensinformation](#)
- [Suomeksi](#)

Given i Helsingfors den 15 december 1967.

Inkomstskattelag för gårdsbruk.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Allmänna stadganden.

1 §.

Inkomsten av gårdsbruk fastställs i stats- och kommunalbeskattningen på sätt i denna lag stadgas.

2 §.

Gårdsbruk, som bedrivs på en brukningsenhet, vilken bildar en självständig ekonomisk enhet, anses såsom en enda inkomstkälla.

3 §.

Inkomsten av gårdsbruk utgöres av summan av nettoinkomsten av det på lägenheten bedrivna lantbruket och skogsbruket samt av sådan till dem ansluten verksamhet på lägenheten som icke bör anses såsom en särskild rörelse.

Nettoinkomsten av lantbruk.

4 §.

Nettoinkomsten av lantbruk under skatteåret utgöres av skillnaden mellan i penningar eller penningars värde under skatteåret uppuren inkomst av lantbruket samt av sådan till detta eller till skogsbruk ansluten verksamhet, som icke bör anses såsom en särskild rörelse, och utgifterna för inkomstens förvärvande och bibehållande.

5 §.

av lantbruket under skatteåret äro bland annat:

andra:

1) överlåtelsepris och andra vederlag för lantbruks- och trädgårdsprodukter, även för husdjur, ävensom för dem och för skörd och annat dylikt uppburna skade-, försäkrings- och andra ersättningar, dock så, att om en väsentlig del av husdjuren säljes eller går förlorad under ett och samma skatteår, de uppburna överlåtelseprisen eller ersättningarna på yrkande av den skattskyldige skola upptagas såsom skattepliktig intäkt jämnt fördelad mellan skatteåret och de två därpå följande skatteåren;

2) överlåtelsepris samt skade-, försäkrings- och andra ersättningar för byggnad, som den skattskyldige ägt kortare tid än 10 år, dock så, att om den skattskyldige fortsätter att bedriva lantbruk på lägenheten och uppför ny byggnad eller reparerar skadad, prisen och ersättningarna beaktas såsom inkomst genom att avdragas från utgifterna för anskaffning eller grundreparation av byggnaden;

3) överlåtelsepris och andra vederlag samt skade-, försäkrings- och andra ersättningar för maskiner, redskap och anordningar, dock så, att vederlag och ersättningar för maskiner, redskap och anordningar, vilkas anskaffningskostnader skola avdragas genom avskrivningar, beaktas såsom inkomst på sätt i 8 § stadgas;

4) från staten till stöd för lantbruksproduktionen erhållna understöd och ersättningar, med undantag av ny- och stenröjningspremier samt andra med dem jämförliga jordförbättringsunderstöd, dock så, att understöd och ersättningar för anskaffning av maskiner, redskap och anordningar samt för grundförbättringar på dem beaktas såsom inkomst på sätt i 8 § och understöd för täckdikning på sätt i 10 § stadgas samt för anskaffning av byggnader och för grundförbättringar på dem uppburna understöd genom att avdragas från motsvarande anskaffnings- eller grundförbättringsutgifter;

5) överlåtelsepris och andra vederlag samt skade-, försäkrings- och andra ersättningar för grus, lera, mull, torv, renlav och annat dylikt som tagits från lägenheten;

6) överlåtelsepris för produkter från produktionsinrättning på lägenheten samt ersättningar, som uppburits för annan i samband med lant- eller skogsbruket bedriven verksamhet, såframt icke produktionsinrättningen eller verksamheten bör anses såsom en särskild rörelse;

7) överlåtelsepris för vad som åtkommits genom jakt eller fiske;

8) hyror och annat vederlag för nyttjande av maskiner, redskap och anordningar samt hästar ävensom annan produktionsmateriel samt i samband med vederlagen för nyttjandet av produktionsmateriel uppburna löner och andra ersättningar för arbete, som utförts av den skattskyldige och för lant- eller skogsbruket avlönade arbetstagare;

9) arrenden, hyror och andra dylika ersättningar som uppburits för lägenheten, del därav eller därpå uppförd byggnad;

10) överlåtelsepris för köpta lantbruksförnödenheter;

11) det sannolika överlåtelsepriset för lantbruks- och trädgårdsprodukter samt för grus, lera, mull, torv, renlav och annat dylikt. som tagits från lägenheten och som den skattskyldige överfört till någon annan av sina inkomstkällor;

12) det sannolika överlåtelsepriset för lantbruks- och trädgårdsprodukter från lägenheten, vilka använts i den skattskyldiges och hans familjs privata hushåll; samt

13) den sannolika hyran och ersättningen för den skattskyldiges och hans familjs bostad på lägenheten samt för värme och lyse, dock så, att det vid bestämmandet av den sannolika hyran bör beaktas, att utgiften för anskaffning av byggnad, som användes såsom bostad, eller del därav, icke är avdragbar.

Har för byggnad erhållen skade-, försäkrings- eller annan ersättning icke på sätt ovan i 1 mom. 2 punkten stadgas upptagits såsom inkomst det skatteår, då byggnaden förstördes eller skadades, eller de två därpå följande skatteåren, hänföres ersättningen eller den del därav, som icke beaktats som inkomst, till inkomsten för det skatteår, under vilket ersättningen senast borde ha avdragits från anskaffnings- eller grundförbättringsutgifterna.

6 §.

Ovan i 4 § avsedda avdragbara utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande äro bland andra:

1) i penningar utbetalad lön till personer, som arbetat i lantbruket, deras och deras anhörigas pensioner och av arbetsförhållandet föranledda understöd samt försäkringspremier och andra dylika avgifter för ordnande av de anställdas och deras anhörigas pensions-, sjukersättnings-, invalidersättnings- och andra med dem jämförliga rättigheter, dock så, att till medlem av den skattskyldiges familj utbetalad lön och andra förmåner äro avdragbara med i 7 § stadgade inskränkningar;

2) utgifter för anskaffning av utsäde, gödselmedel, jordförbättrings- och växtskyddsmedel, foder, bränslen och smörjämnen samt elektricitet för lantbruket;

3) utgifter för anskaffning av husdjur för lantbruket;

4) anskaffnings- och grundförbättringsutgifter för byggnader på lägenheten samt i lantbruket använda maskiner, redskap och anordningar ävensom täckdiken, broar, dammar och andra sådana nyttigheter, med i 7 § stadgade undantag;

5) utgifter för kreaturskontroll och veterinärmedicinsk vård samt för markkartering och annat dylikt;

6) försäkringspremier för byggnader och andra lantbrukstillgångar på lägenheten;

7) utgifter för reparation och underhåll av byggnaderna på lägenheten och av i lantbruket använda maskiner, redskap, anordningar, diken, broar, stängsel, vägar och annat dylikt;

8) utgifter för lyse, värme och annat dylikt i byggnaderna på lägenheten;

9) rotpriset för sådant virke från lägenhetens skog, som använts i lantbruket; samt

10) arrenden och hyror för jordbruksjord, byggnader, maskiner, redskap och anordningar samt annan produktionsmateriel.

I 1 mom. avsedda utgifter avdragas från inkomsten för det skatteår, under vilket de erlagts, dock så, att i punkt 3 avsedda utgifter för anskaffning av husdjur på yrkande av den skattskyldige avdragas med lika stora årliga avskrivningar under tre år och i punkt 4 avsedda anskaffnings- och grundförbättringsutgifter samt för dessa ändamål använd del av de i punkt 9 avsedda rotprisen för eget virke på sätt som stadgas i 8-10 §§.

7 §.

Avdragbara utgifter äro icke:

1) löner, pensioner och andra förmåner som den skattskyldige erlagt åt sin make samt sådant barn eller annan familjemedlem, som icke före skatteårets början fyllt 16 år, samt om den skattskyldiga är dödsbo, åt efterlevande maken och sådan delägare eller barn till delägare, som icke före skatteåret fyllt 16 år:

2) anskaffnings- och grundförbättringsutgifter för byggnad eller del därav, som användes såsom bostad för den skattskyldige eller hans familj;

3) i lantbruksprodukter utgivna naturaförmåner;

4) utgifter för upparbetning och transport av virke, som utförts i skogsvårdande syfte eller i samband med leveransförsäljning eller för annan försäljning; samt

5) utgifter för arbete, som utförts till förmån för den skattskyldiges eller hans familjs privata hushåll.

8 §.

Utgifterna för anskaffning av maskiner, redskap och anordningar, vilkas sannolika ekonomiska brukstid är högst 3 år, avdragas i sin helhet det skatteår, då de erlagts.

Anskaffningsutgifter för andra än i 1 mom. avsedda maskiner, redskap och anordningar avdragas genom avskrivningar på utgiftsresten.

Utgiftsresten är summan av anskaffningsutgifterna för maskiner, redskap och anordningar, vilka anskaffats under skatteåret, samt de oavskrivna anskaffningsutgifterna för tidigare förvärvade maskiner, redskap och anordningar, minskad med under skatteåret uppburna överlåtelsepris och andra vederlag samt skade-, försäkrings- och andra ersättningar för maskiner, redskap och anordningar ävensom med understöd för anskaffning av maskiner, redskap och anordningar eller för grundförbättringar på dem.

Avskrivningen för skatteåret får uppgå till högst 30 procent av utgiftsresten. Är den sålunda uträknade avskrivningen mindre än 10 procent av det sammanlagda beloppet av utgifterna för anskaffning av maskiner, redskap och anordningar, vilka tagits i bruk under skatteåret och de tre närmast föregående skatteåren, får avskrivningen dock göras enligt sistnämnda procentsats.

Den del av uppburna överlåtelsepris och andra vederlag samt skade-, försäkrings- och andra dylika ersättningar för maskiner, redskap och anordningar, som icke avdragits vid uträkningen av utgiftsresten, anses såsom skattepliktig inkomst för skatteåret.

Visar den skattskyldige, att det sammanlagda beloppet av det gängse värdet av alla i denna paragraf avsedda tillgångar vid skatteårets utgång till följd av att tillgångarna nedgått i värde, förstörts eller skadats eller av annan orsak är mindre än utgiftsresten, minskad med avskrivningen för skatteåret, får sådan tilläggsavskrivning göras på utgiftsresten, att denna nedgår till sagda sammanlagda belopp.

Såsom anskaffningsutgift anses även grundförbättringsutgifter för maskiner, redskap och anordningar.

9 §.

Anskaffnings- och grundförbättringsutgifter för byggnad avskrivs medelst lika stora avskrivningar under den tid byggnaden sannolikt kan ekonomiskt användas i lantbruket. Om den skattskyldige icke annat styrker, anses följande tider såsom byggnads sannolika ekonomiska brukstid:

1) bostadsbyggnad, om den är av trä 40 år och om den är av sten 50 år;

2) ekonomibyggnad, om den är av trä 20 år och om den är av sten 25 år.

Är byggnad varken av trä eller sten, hänföres den till den kategori, som den med avseende på hållbarhet och brukstid närmast motsvarar.

Visar den skattskyldige, att det gängse värdet av byggnad, som avses i denna paragraf, vid skatteårets utgång till följd av att byggnaden nedgått i värde, förstörts eller skadats eller av annan orsak är mindre än den oavskrivna delen av anskaffningsutgiften, får sådan tilläggsavskrivning göras på anskaffningsutgiften, att den oavskrivna delen av anskaffningsutgiften nedgår till det gängse värdet.

10 §.

Anskaffningsutgifterna för täckdiken, broar, dammar och andra sådana nyttigheter skola, om de icke avdragits med stöd av andra stadganden, avdragas genom avskrivningar på utgiftsresten.

Utgiftsresten är summan av anskaffningsutgifterna för täckdiken, broar, dammar och andra sådana nyttigheter, som byggts under skatteåret, och de oavskrivna anskaffningsutgifterna för tidigare byggda täckdiken, broar, dammar och andra sådana nyttigheter, minskad med

överlåtelsepris och andra vederlag samt skade-, försäkrings- och andra ersättningar, som under skatteårei uppburits för täckdiken, broar, dammar och andra sådana nyttigheter, ävensom med understöd för täckdikning.

Avskrivningen för skatteåret får uppgå till högst 10 procent av utgiftsresten.

Såsom anskaffningsutgift anses även grundförbättringsutgifter för täckdiken, broar, dammar och andra dylika nyttigheter.

Nettoinkomsten av skogsbruk.

11 §.

Såsom nettoinkomst av skogsbruk anses den nettointäkt som skogsmarker av samma slag i kommunen uppskattas ha givit i medeltal per hektar det avverkningsår, som utgår under skatteåret, och de två närmast föregående avverkningsåren, med beaktande av rotprisnivån och sedvanliga vård- och förvaltningskostnader för skogen samt skäligen avdrag för värdeminskningar i enlighet med vad i förordning särskilt stadgas.

Med avvikelse från vad i 1 mom. är stadgat, anses såsom nettoinkomst av skogsbruk inom Enontekiö, Enare och Utsjoki kommuner av den skattskyldige genom försäljning eller användning av virke under skatteåret i penningar eller förmåner med penningvärde uppburna överlåtelsepris och andra vederlag samt skade-, försäkrings- och andra ersättningar, från vilka avdragits de kostnader för skogsvård och skogsförnyelse den skattskyldige haft under de fem närmaste åren före skatteåret och vilka icke tidigare avdragits vid beskattningen. Förvaltningsutgifter för statsjord äro dock icke avdragbara.

12 §.

Såsom nettoinkomst av skogsbruk anses utom ovan i 11 § 1 mom. avsedd nettointäkt värdet av det arbete den skattskyldige och maken utfört, då de upparbetat eller transporterat virke i samband med leveransförsäljning eller annan därmed jämförlig försäljning ur egen skog, uppskattat i penningar till det belopp som skulle ha tillkommit avlönad person för arbetet.

Värdet av det arbete gårdsbrukande skattskyldigs hemmavarande barn eller annan medlem av hans familj, som före skatteåret fyllt 16 år, utfört i samband med ovan i 1 mom. avsedd försäljning, anses såsom barnets eller familjemedlemmens skattepliktiga inkomst.

Är den skattskyldiga dödsbo eller annan sammanslutning, skall såsom inkomst av gårdsbruket anses ovan avsedda värde av den delägares eller medlems eller familjemedlems arbete, som bör anses ha utfört arbete av större värde än de övriga. Värdet av övriga delägares eller medlemmars och familjemedlemmars arbete skall anses som vederbörandes egen skattepliktiga inkomst.

Närmare föreskrifter om de grunder, enligt vilka ovan avsedd inkomst skall uppskattas, meddelas av finansministeriet.

13 §.

Skattskyldig har rätt att från nettoinkomsten av skogsbruk särskilt avdraga erlagd skogsvårdsavgift samt 30 procent av sina kostnader för anläggning av sådana med bil farbara skogsvägar, som huvudsakligen äro avsedda att året om användas för skogsbrukets transporter, i lika stora årliga poster under en tid av tio år från och med det kalenderår, då vägen i fråga blev färdig.

14 §.

Har virkesavkastningen från skogsmark till följd av skada, som genom skogsbrand, naturkatastrof eller annan därmed jämförlig förstörelse åsamkats träden, till mängd eller värde väsentligt minskats, lämnas det förstörda områdets nettointäkt obeaktad vid påförandet av skatt på inkomst under en tid av högst femton år från och med början av det kalenderår då förstörelsen ägde rum.

Närmare föreskrifter om det sätt, på vilket stadgandet i 1 mom. tillämpas i beskattningen, meddelas av finansministeriet.

15 §.

Då sedan gammalt kalt eller med ekonomiskt mindre värda träd bevuxet eller virkesfattigt område med uppenbart svag produktionsförmåga, vilket i beskattningen betraktats såsom skogsmark eller impediment, antingen helt eller delvis besåtts eller planterats med markägarens egna medel, skall nettointäkten av området icke beaktas, då skatt på inkomst påföres vid de beskattningar som verkställas i Lapplands län för 25 år, i Uleåborgs län för 20 år samt i övriga delar av landet för 15 år från och med början av det kalenderår då besogningsarbetet slutfördes.

Har torvmark i och för förbättrande av skogsväxten antingen helt eller delvis utdikats med markägarens medel eller har åker eller naturbete eller -äng beskogats genom sådd eller plantering, tillämpas på området vad i 1 mom. är stadgat.

16 §.

Förutsättning för att skattskyldig skall komma i åtnjutande av ovan i 15 § avsedd skattefrihet är, att besogningen eller dikningen utförts enligt plan, vilken innan arbetet påbörjats blivit godkänd av distriktsskogs nämnden eller, då fråga är om besogning eller dikning på statens mark, av den myndighet som förvaltar området. Skattefrihet beviljas icke, då fråga är om område, vars besogning icke förutsätter sådd eller plantering eller vars utdikning icke kan anses ändamålsenlig med tanke på förbättrande av växtplatsens skogsproduktionsförmåga, ej heller då fråga är om område, vars skog är fredad med stöd av lagen om enskilda skogar eller om vars fredning ingåtts avtal som avses i 10 § av sagda lag.

Har skogsodlings- eller skogsdikningsområde vanhävdats, går den skattskyldige förlustig sin i 15 § avsedda skattefrihet för områdets del från och med beskattningen för det år då vanhävd befanns ha ägt rum.

Särskilda stadganden.

17 §.

Från inkomsten av gårdsbruk avdragas ränta på gäld, som föranletts av gårdsbruket, på sätt som förutsattes i stadgandena i lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt, förordningen angående kommunalförvaltning i stad och förordningen angående kommunalförvaltning på landet, samt index- och kursförluster.

18 §.

Såsom anskaffningspris för år 1967 eller därförinnan i bruk tagna eller färdigblivna byggnader, maskiner, redskap och anordningar för lantbruket samt för i 10 § avsedda nyttigheter anses den mot deras ekonomiska bruksvärde svarande nyanskaffningsutgiften vid utgången av år 1967, minskad med följande avdrag för värdeminskning för varje år som förflutit från anskaffnings- eller framställningsåret för sagda nyttigheter till ingången av år 1968:

bostadsbyggnader:

av trä	2.5	procent
av sten	2.0	"

ekonomibygnader:

av trä	5.0	procent
av sten	4.0	"

maskiner, redskap och anordningar

i 10 § avsedda nyttigheter

20.0	procent
5.0	"

Har byggnad senare genomgripande ombyggts eller reparerats, skall ovan nämnda avdrag för värdeminskning, beroende på reparationens art, efter prövning nedsättas.

Avdrag för värdeminskning, som avses i denna paragraf, må dock icke uppgå till mera än 90 procent av ovan i 1 mom. avsedda nyanskaffningsutgifter.

19 §.

Har äganderätten till brukningsenhet efter denna lags ikraftträdande genom arv, gåva, testamente eller annat vederlagsfritt fång övergått till ny ägare, har denna rätt att på anskaffnings- eller grundförbättringsutgifterna för byggnader, maskiner, redskap och anordningar samt för ovan i 10 § avsedda nyttigheter göra samma avskrivningar som den förra ägaren skulle ha fått göra.

20 §.

Markägaren skall för skattenämnden förete av distriktsskogs nämnden eller, såframt fråga är om stats j ord, av vederbörande myndighet utfärdat intyg över förutsättningarna för övart i 15 och 16 §§ stadgad skattefrihet.

Distriktsskogs nämnden skall till Vederbörande skattehämnad anmäla i 16 § 2 mom. avsedda fall av vanhävd som den finner ha ägt rum.

21 §.

Vinst vid överlåtelse av brukningsenhet beskattas på sätt som förutsattes i lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt, förordningen angående kommunalförvaltning i stad och förordningen angående kommunalförvaltning på landet.

22 §.

Stadgandena i denna lag tillämpas icke på kommunalbeskattning i landskapet Åland.

Såframt nödiga stadganden utfärdas i landskapslagstiftningen för Åland, må genom förordning föreskrivas, att lagen skall äga tillämpning även på den beskattning som avses i 1 mom.

23 §.

Närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom förordning.

24 §.

Denna lag tillämpas första gången vid stats- och kommunalbeskattningen för år 1968, och genom densamma upphävas lagen den 11 december 1933 om beskattning i städer och köpingar av inkomst från lantbruksfastighet (305/33) samt lagen den 22 oktober 1943 om vissa åtgärder för förnygring av skogar med underproduktion (834/43), dock så, att sistnämnda lag skall tillämpas även efter denna lags ikraftträdande, om i lagens 5 § avsedd skattefrihet inträtt före denna lags ikraftträdande.

Åtgärder för denna lags ikraftträdande må vidtagas innan lagen trätt i kraft.

Helsingfors den 15 december 1967.

Republikens President
Urho Kekkonen.

Finansminister
Mauno Koivisto.